

Do usnesení, kterýmž bylo vyhověno námitce žalovaného, že procesní soud není příslušný, a návrhu žalobce, aby věc byla postoupena příslušnému soudu, nemůže si stěžovati žalobce, který návrh na odstoupení žaloby příslušnému soudu učinil, a stížnost, kterou přece podal, jest odmítnouti.

Procesní soud námitku nepřislušnosti zamítl.

Rekursní soud námitce nepřislušnosti a návrhu na odstoupení žaloby příslušnému soudu vyhověl.

Nejvyšší soud dovolací stížnost odmítl.

Důvody: Podle § 261 posl. odst. c. ř. s. může žalobce, namítá-li žalovaný nepřislušnost soudu, navrhnouti, aby soud postoupil žalobu, vyhově-li námitce nepřislušnosti, soudu žalobcem uvedenému. Postoupení je spojeno s usnesením o nepřislušnosti a nepřipouští se proti tomuto usnesení opravný prostředek mimo opravný prostředek o nákladech sporu o příslušnost.

Ustanovení toto bylo podle poučení daného ministerstvem spravedlnosti ze dne 2. června 1914 č. 43 věstníku, učiněno za tím účelem, aby bylo žalobci umožněno pro případ, že se chce podrobiti rozhodnutí soudu o otázce příslušnosti, přikázání žaloby jinému soudu, aniž by tím zahájenost sporu byla přerušena. Nechce-li se však rozhodnutí tomu podrobiti, nemá mu příslušetí výhoda zjednodušeného řízení.

Při ústním jednání ze dne 29. listopadu 1928 navrhl zástupce žalobců, aby soud, vyhově-li námitce nepřislušnosti soudu, postoupil spisy příslušnému krajskému soudu v Mor. O.

Prvý soud sice nevyhověl námitce nepřislušnosti soudu, učinil tak však soud rekursní uznáv, že dovolaný zemský soud v O. příslušným není, a postoupil spisy podle návrhu žalobců krajskému soudu v Mor. O. Proti tomuto usnesení podali žalobci dovolací rekurs ve věci samé, potírajíce právní názor rekursního soudu o nepřislušnosti zemského soudu o-ského.

Podle § 261 posl. odst. c. ř. s. jest tento dovolací rekurs zřejmě nepřípustným, a to bez ohledu na to, že námitce nepřislušnosti vyhověl teprve soud rekursní, a ne již soud první, neboť zákon v té příčině nerozeznává.

Nepřípustný dovolací rekurs bylo odmítnouti podle §§ 523 528 c. ř. s., což již nižšími soudy státi se mělo.

Rozhod. nejv. soudu ze dne 16. února 1929
R II 34/29. Karel Jelínek.